

Få søknader

Akershus fylkesting vedtok i juni 2011 å opprette en fylkeskommunal oppreisningsordning for personer som har vært utsatt for omsorgssvikt eller overgrep under plassering av det kommunale barnevernet i Akershus fra 1980 til 2003. Fylkeskommunen har inngått avtaler med Asker og Bærum om ordningen. Søknadsfristen utløper 1. november i år. Ved starten av april var det kommet inn 8 søknader fra Asker og 17 fra Bærum. Det vurderes å forlenge søknadsfristen til 1. november 2015.

Setter krav til norskkunnskaper

Akershus fylkeskommune har spurt Ruter om hvordan det står til med norskopplæring av sjåførere. Ruter svarer at de i sine kontrakter med bussportørene har krav til norskopplæring. Dette er noen av kravene: Betjeningen skal være serviceinstitt og ha gjennomgått opplæring i, og til enhver tid ha nødvendige kunnskaper om kundebehandling, riktig kjørestil, Ruters pris- og billettsystem og sonestruktur, betjening av billettmaskin og rutiner ved igangsettelse og «tømming» av denne, detaljkunnskaper om selskapets linjer og korresponderende/samkjørende linjer, gode kunnskaper om det øvrige linjenettet i ruteområdet, transportvedtektene og oppdragsgivers reisegaranti, miljøvennlig drift/kjørestil, fastsatte varslingsrutiner og beredskapstiltak ved større ulykker og brann, Betjeningen skal beherske norsk fullt ut tilfredsstillende, både skriftlig og muntlig.

Kremasjonstallene øker jevnt i Asker og Bærum

Flere vil i vigslede

TRADISJON: I Norge har kistegravene alltid stått sterkt, men de senere årene har antall kistebegravelser sunket betraktelig.

TILGJENGELIGHET: Byråleder ved Jølstad begravningsbyrå, Eli Riesling Ree, tror tilgjengeligheten til krematoriene er en viktig årsak til tallene.

Høye kremasjonstall.

De siste årene har det skjedd en endring i norsk gravferdskultur. Flertallet velger urne foran kiste.

Årsstatistikken ved Kirkegårdskontoret i Asker i perioden 2009–2013 viser at mellom 72 og 80 % valgte å begraves i urne fremfor kiste.

Bærum har landets høyeste andel som velger kremasjon. Her

har tallene beveget seg mellom 80 og 89 % de siste seks årene.

Forsker Ida Marie Høeg ved KIFO mener nærheten til krematoriene og tilgangen dit har en stor betydning for hvorvidt det blir kiste- eller urnegrav.

– Å følge kisten har fått sin parallell i urnenedleggelse en tid etter bisettelsen, sier hun.

Tallene vil øke ytterligere

– Hvis det blir slik at man ikke lenger skal betale for å kremere levningene slik det regjeringsoppnevnte gravferdsutvalget foreslår, regner jeg med vi vil se en økning i

LOMMEDALEN GRAVLUND: Har kun urnegraver, noe sogneprest i Lommedalen menighet, Knut Grønvik, tror kan føre til flere velger

antall kremasjoner, sier Ida Marie Høeg.

Som en ren urnelund pekes Lommedalen gravlund også ut som en potensiell fremtidig årsak til høyere kremasjonstall.

– Lommedalen har lenge vært et bygdesamfunn med stor nærhet til jord, og kistebegravelser har vært vanligst. Nå er bygda blitt mer preget av bykultur, og dermed er det flere som ønsker kremasjon, sier sogneprest Knut Grønvik.

Fordi folk på Bærums Verk og i Lommedalen nå blir stilt på valg mellom kiste eller grav i nærhe-

fakta

Gravferd

- Gravferd, begravelse, bisettelse og kremasjon er begreper som ofte blir brukt forskjellig. Begravningsbransjen i Norge holder seg til følgende:
- Gravferd er et samlebegrep som omfatter begravelse og bisettelse. Begrepet begravelse benyttes i de tilfeller der man legger avdøde i en grav uten at det er utsatt for noen form for destruktive påvirkninger.

Begrepet bisettelse benyttes i de tilfeller der man kremerer avdøde, samler asken i en urne og enten begraver urnen eller «sprer asken for vinden».

- Begrepet «bisettelse» kan også være en seremoni som blir holdt et annet sted enn det stedet hvor avdøde skal legges i grav.
- Å spre asken i naturen er lovregulert.

Kilde: Wikipedia

ten, tror Grønvik at flere vil velge kremasjon.

– Mange opplever kiste som en

mer realistisk måte å gravlegges på, sier Grønvik.

– Ved kremasjon blir det fysiske

SPRADEBASS: Med et utseende som dette er det ikke noe poeng i å gjemme seg for fasanhannen.

Fy fasan, så fin fugl

Knall rød, blå, lyseblå, hvit og brun med superlang halefjær synes hannfasanen i landskapet der den tusler rundt på Nesøya.

At vi traff en ringfasan på Nesøya, er neppe noen tilfeldighet.

Med et utseende så prangende at ethvert kamuflasjetaktisk grep ville være nytteløst, spankulerte den rolig i veikanten da vi kom

forbi. Til fasanfamilien hører også påfugler.

Satt ut på Brønnøya

I Budstikkas leksikon for Asker og Bærum, tilgjengelig på papir og på nett, står det svart på hvitt at Herbert Plahte på Brønnøya gård satte ut fasaner og tyske harer etter at de overtok i 1907.

De første norske utsettingene

skjedde fra 1870-tallet. Fasanegg skal være lette å ruge ut.

Legger 6-18 egg

Fasanene er hønsefugler og kommer opprinnelig fra Asia. Fasanen legger 6-18 egg, og i sin tid spredte de seg til store deler av Asker og Bærum. Hunnfuglene er langt mer egnet for ikke å bli sett, brunspraglete som de er.

I andre høyereliggende områder er det blitt færre fasaner. Fasanene sliter med harde vintre med mye snø, og det er nå flest fugler å se i kystnære områder med lite snø.

P.S! I Asker finner vi forøvrig Fasanveien, mens i Bærum ligger Fasanfaret på Gommerud.

Per Erik Hagen

pererik.hagen@budstikka.no

hyller

urne foran kiste. – Det blir et valg mellom en grav i nærmiljøet eller kistegrav et annet sted, sier han.

ALLE FOTO: KNUT BJERKE

ved døden fjernere. Alt blir mer teknifisert, noe «vanlige mennesker» ikke kan klare.

Spres til sjøs og fjells

Begravelseskonsulent i Fonus Asker, Jan Erik Ødegård, ser at det er noe mer pågang etter å spre asken nå enn tidligere.

– Det er ulike årsaker til hvorfor folk velger å spre asken. Noen vil ikke være til bry for sine etterlatte med tanke på gravstellet, sier Ødegård.

– Andre vil spres på hjemstedet sitt eller områder hvor de liker å gå på tur, som ved hytta.

Eli Riesling Ree, byråleder for Jølstad Sandvika, har også opplevd kunder som ønsker askespredning.

– Vi har hatt noen kunder som har valgt å spre asken til fjells og sjøs, og de synes det har vært meningsfullt og fint, sier hun.

Tradisjonelt sett er kiste og urne blitt gravlagt i jord i Norge, og Ree mener mange henter impulser fra film og andre land.

– Når muligheten for askespredning er der, tenker noen at dette kan være en god løsning, praktisk eller følelsesmessig, for dem også, sier Ree.

Endringene i norsk gravferdskultur er noe også Ida Marie Høeg merker seg.

– Vår måte å ta farvel på er blitt mer individualisert. Mange ønsker å ta farvel på en måte som tydelig avspeiler den avdødes personlighet eller ønske, sier hun.

– Ved både å velge et sted som var av spesiell betydning for den avdøde og å lage en egen seremoni, kan de etterlatte ta farvel på sin helt egen måte. For noen er dette verdig, vakkert og ikke minst minnerikt.

Benedicte Marie Andersen
redaksjonen@budstikka.no

MÅ TA PÅ: Monica Mæland må bare kjenne på de lyddempende lamellene som er gjenvunnet av plastflasker.

BEGGE FOTO: KARL BRAANAAS

Imponerte ministeren på Kjørbo

Næringsminister Monica Mæland ble mektig imponert på en omvisning i det nye Powerhouse Kjørbo fredag formiddag.

Monica Mæland var hedersgjest under den formelle åpningen av det miljøvennlige kontorbygget på Kjørbo.

Hun ble tatt imot av stolte representanter fra alle som har samarbeidet om prosjektet, med Klaus-Anders Nysteen fra Entra Eiendom og Øyvind Mork fra Asplan Viak i spissen. De fortalte ministeren hvordan prosjektet var blitt til gjennom samarbeid med mange parter.

– Dette er en spesiell dag for oss, for vi har gjennomført et veldig ambisiøst prosjekt, sa Klaus-Anders Nysteen.

Øyvind Mork og hans 200 ansatte i Asplan Viak har allerede etablert seg som leietagere i bygget, og Mork kunne fortelle ministeren at de er svært fornøyde.

Noe som gjør Powerhouse Kjørbo så spesielt, er at det produserer mer energi enn det for-

bruker. Det er takket være et enormt solcelleanlegg på taket. I tillegg er ombyggingen av de gamle kontorlokalene gjort med utstrakt bruk av materialgjenvinning. For eksempel er de lyddempende lamellene i taket gjenvunnet av plastflasker.

Tvers gjennom alle etasjene går en vindeltrapp, som egentlig er byggets luftekanal. Arkitektene i Snøhetta har i tillegg snodd den som en skulptur midt i landskapet.

Går foran

Til Budstikka sier Monica Mæland at hun er veldig imponert.

– Det gjør veldig inntrykk på meg at næringslivet går i forkant med å tenke miljø. Og at de faktisk har fått det til, er helt fantastisk.

Vi er nødt til å endre måten vi lever på både privat og offentlig, og da er det positivt at næringslivet gjør det helt uten pålegg, og får det til å lønne seg. Dessuten likte jeg trappen spesielt godt, sier Monica Mæland.

Eira Kjernlie

eira.kjernlie@budstikka.no

OMVISNING: Næringsminister Monica Mæland i samtale med Olav Rådstoga i Asplan Viak, med Klaus-Anders Nysteen og Øyvind Mork bak.